

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200867

UNIVERSAL
LIBRARY

ಮುದ್ರಕರು:
೧ ಆರ್ . ಎಸ್ . ಹಿರೇಗಂಗಿ,
ಪಂಪಮುದ್ರಣಾಲಯ,
ಹೊನ್ನಾವರ

ಲೇಖಕರು:
೧ ವಿ. ಜಿ. ಭಟ್ಟಿ,
ಕಡತೋಕಾ

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
೨೧ ಎಂ. ಗ. ಶೆಟ್ಟಿ,
ಬಂಕಿ ಕೊಡ್ಲ

ತಿದ್ದುಪಡಿ.

ಪುಟ	ಸಾಲು	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೨	೧೨	ಯಾನ	ಯೂನ
೧೮	೬	ರಂತೆ	ಕಂತೆ
೨೮	೧	ತೋರಣದಿ	ಲೋರಣದಿ
೩೫	೧	ಹುತ	ಹುತ್ತು
೩೭	೧೩	ಳೊಂದಿದು	ಳೊಂದಿಹುದು
೪೦	೮	ಗಾಮ	ಗೀಮ
೪೪	೩	ಬಾಗಿಲೆ	ಬಾಗಿಲಿಗೆ
೪೭	೭	ನನ್ನ	ನನ್ನಾ
೪೭	೯	ಸುವದು	ಸುವದಿದು
೫೭	೧೦	ಬಲ್ಲ	ಲಿಲ್ಲ
೬೦	೧೫	ಯಂತರವು	ಯಂತವದವು
೭೪	೨	ನೋಡನೇ	ನೋಡನೆ
೮೨	೧೧	ತಿಂದು	ಅಂದು
೯೪	೫	ತಾನೆ	ತಾನೆನೆ

ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬರುವ “ನಾಡೋಜ ಪಂಪ” ಕೃತಿಗೆ
 ಶ್ರೀ ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.
 “ಕಣ್ಣಿನಳತೆಗೆ ನಿಲ್ಲು” ರವೀಂದ್ರರ ಗೀತೆಯೊಂದರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತ
 ವಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ‘ಆ ಒಂದು’ ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದವುಗಳೆಲ್ಲ
 ಇಷ್ಟದಿನ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಮುಂದೆ
 ಬಂದ ಗೆ. ಮ. ಗ. ಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಮುದ್ರಿಸಿ
 ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಹಿರೇಗಂಗೆಯವರ ಉಪಕಾರ
 ಸ್ಮರಿಸಿದಷ್ಟೂ ತೀರದು.

ಪದ್ಮಕುಟಿ
 ವಿನಾಯಕನ ಚೌತಿ
 ೧೯೪೬

— ವಿ. ಜಿ ಭಟ್ಟ.

ಪ್ರೀತಿ ನಲಿ.

ಪ್ರೀತಿ ಮುಗುಡೆ

ನೀ ತೆಗೆದೆ

ಒಲುಮೆ ಬಾಗಿಲನಿಂದ

ಈ ಜಗದೆ ನಾ ಬಂದು

ಭಸ್ಮನಾದೆ.

ಕಣ್ ತುಂಬ

ಹೊನ್ನೆಬಿಂಬ

ನಡುವೆ ನೀ ಜಗದಂಬ

ಸಾವೆಂಬ ಹಸಿಹುಸಿ

ನಂಬಲಾರೆ.

— ಗೆ.

ದೃಷ್ಟಿಯಾಚೆಗೆ ನಿಂತ ನಿನಗೆ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ

ಬರೆದೆ ಗೀತೆ

ಎಂಟುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಾರಿ ಸೌಂದರ್ಯದಾದರ್ಶ

ಸುರಿದು ಸೋತೆ

ಕಣ್ಣುಗಳನೆಲ್ಲ ತುಂಬಿದೆ ನನ್ನಕವಿತೆ

ಹೆಣ್ಣುಕಲೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮೂಲವಲ್ಲ?

ಕಲ್ಪನೆಯ ಕೈವಾಡ ನೋವಿನೀಯಾನಂದ

ವೆಲ್ಲಗಾಳಿ

ನಿಲ್ಲವವು ನೆಲಕೂರಿ ಸತ್ಯದಂಗಾಂಗದಲಿ

ಹುಸಿಯ ಹೂಳಿ

ಚಿತ್ರಚಿತ್ರಿತ ಸೊಬಗಿನಾದರ್ಶ ಮೇಲು

ವಾಸ್ತವತೆಂ ರಾಸಕಿದೆ ಜಯವುಳ್ಳಸೋಲು!

ಕಾರಣ.

ನಿನ್ನನೇಕೆ ಬಯಸಿಬಂದೆನೆಂಬುದರಿಯೆಯಾ?
ತಿಳಿದು ಕಂಗದಿರಲಿ ಮಂಜನೆಲ್ಲ ಹರಿದೆಯಾ?
ಪ್ರಿತಿ ನನ್ನ ಪಾತಳಿಯನು ನೆಮ್ಮಿ ಹುಟ್ಟಿತು
ಸೆಲೆಯ ಸೀಳಿ ಚಿಮ್ಮಿ ತೋರಣಗಳ ಕಟ್ಟಿತು.
ಕರುಣೆಯೊಲುಮೆಯೊಂದು ತಾಳ; ಕರುಳುನೊಂದಿತು
ಜೀವದಂದ ನೆರಳಿನಿಂದ ಬೆಳಗಿ ಬಂದಿತು
ನಿನ್ನನೇಕೆ ಬಯಸಿಬಂದೆನೆಂಬುದರಿಯೆಯಾ?
ಅರಿಯಲೇತಕನಿಸೆಸಾಕು ಹೃದಯ ತೆರೆದು ಬಾ.

ಮೊದಲ ನೋಟ.

ಎದೆಯೊರತೆಯಾಗಿತ್ತು
ಮರಣ ವೈದ್ಯೋರಿತ್ತು
ಕೋರಿತ್ತು ನಿನ್ನಜೀವ
ಆ ಕಂತು ವೊಲಿದೆಂತು
ಕಂದೆರೆದ ಯೆದೆಗೊರೆದ
ತುಂತುಂಬಿದೀಭಾವ!
ನಾಳಿನ ಬಾಳಿನ
ಕೆಡಕೆ ಬಾಗಿಲುತೆರೆದು
ಇಳಿಯಿತು ಮೇಲಿನ ಹೊಸಜಾವ
ನಿನ್ನಕಣ್ಗೋಲಿವಿ
ಜನುಮಗಳು ಮೇಳದಿ
ಮೂಡಿ ಮೆಟ್ಟಿದವು ನಮ್ಮೆಯ ಸಾವ

ಬಡವ-ಬಡವಿ.

ಘನು ಬಡವ ನೀನು ಬಡವಿ

ಸಾಕು: ಸೇರಿದೂರದಡವಿ

ಹೊಸತು ಬಾಳಬಾಳುವ

ನೋವನೆಲ್ಲ ನೆಳಲಿನಲ್ಲಿ

ಬಾ: ಹೋಗಿ ಹೊಳುವ

ನಮೋ ನಮೋ ಏ ಸಮಾಜ

ಜಾರೆ ಬೇಗ ದೂರ ರಾಜ

ರಾಣಿಯಾಗಿ ಆಳುವ

ಘಾಗರಿಕತೆಯೆಂಬ ಗೋಜ

ನಲ್ಲಿಹೋಗಿ ಕೇಳುವ

ಹುಳಗೊಡನೆ ನೂಲುವ

ತವಸಿಯಾಗಿ ಬೇಳುವ

ನಾವು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಂ

ಕಿವಿಯೊಳವಗೆ ಹೇಳುವ

ಮೋನವಾಗಿ ಹೇಳುವ

ಕಲ್ಪನೆಯ ಕುವರಿ.

ಹೆಡಿದು ಕೈಯಲೊಂದು ದೀಪ
ಓಡೋಡುತ ಬಾಳದ್ವೀಪ
ದಿಂದ ನನ್ನ ಯೆದೆ ಸಮೀಪ
ಹಂಸಪಾದಳಾಗಿ ದಿನ್ನೆ
ಗಿರಿಕಂದರ ದಾಟಿ ಕನ್ನೆ
ಬರುವೆ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕುವರಿ
ಪಯಣದಿಂದ ಮೈಯು ಬೆವರಿ

ನಿನ್ನಕಣ್ಣು ಮಿಂಚು-ಮೀನು
ಬೊಮ್ಮನ ಕೈ ಬರೆಹ ನೀನು
ಅನಿತು ದೂರದಿಂದ ಬಂದು
ಹರೆಯ ಮೊಗಕೆ ಮುದ್ದನೊಂದು
ಬಿತ್ತಿ ಮರಳಿ ಹೋಗುವೆ
ಬೇರೆಜೀವಿಯಾಗುವೆ

ಬಾನು ಬೂಮಿ ಹೂವು ಚುಕ್ಕೆ
ನಾನು ನೀನು ಎಲ್ಲಸಿಕ್ಕಿ
ವಿರಹದಲ್ಲಿ ಮಾಗುತ

ಸೀಮೆಯರಿಯಲಾಗದಂತ

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ

ತಿಗ ನಕ್ಕು ಈಗ ಬಿಕ್ಕಿ

ನಡಿವವನೊಳಾಗುತ

ನಾನು ಹುಚ್ಚನಾದೇಕೆ?

ನಾನು ಹುಚ್ಚನಾದೇಕೆ?
ಕೇಳು ನಾಡಮಣ್ಣನು
ಮುನಿದಲನನ್ನಾಕೆ
ಮಿನುಮಿನುಗುವ ಕಣ್ಣನು
ಭ್ರಮಿಸಿ ಚಿತ್ತ ಭೂಮಿಸುತ್ತ
ತಿರುಗುತಿರುವೇನೇತಕೆ
ಗಾಳಿಬೆಳಕು ಬಾನಸೆಳಕು
ಮೂಲ ಮರುಳು ಜೀತಕೆ
ಬಾನ ಹೂವ ಮೂಸಿ ಜೀವ
ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದೆ
ಯೆಲ್ಲೊ ಯೇನೊ: ಸೊಲ್ಲದೇನೊ
ಕಿವಿಯತಳಕೆ ತಾಗಿದೆ
ನಾನು ಹುಚ್ಚನಾದೇಕೆ
ನಾನೆ ತಿಳಿಯಲಾರದೆ
ಸಿಳ್ಳಹಾಕಿ ಮಳ್ಳ ನೂಕಿ
ನಡೆದೆ: ಬಳಿಯ ಸಾರುವೆ.

ಮದುವೆಗೆಂದು ಹೆಣ್ಣು.

ಗೆಳತಿ ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆಂದು
ತಂದೆಯೊಡನೆ ಚಿಂದದೊಂದು
ಹುಡುಗಿ ನೋಡಿ ಬಂದೆ ನಿನದು!

“ಮನಕೆ ಬಂದಿತೇ? ನಿಮ್ಮ
ಮನಕೆ ಬಂದಿತೆ?”

ಅಹಹ ಎಂತ ಚಿಂದಹುಡುಗಿ
ನಿನಗೆ ನೂರುಪಾಲು ಬೆಡಗಿ!

“ಓಹೊ ಮನಕೆ ಬಂದಿತೇ?
ನಿಮ್ಮ ಮನಕೆ ಬಂದಿತೆ?”

ಜೊತೆಗೆ ತರುವಳಿಷ್ಟುಚಿನ್ನ!
“ಮುಗಿಸು ಗೆಳೆಯ ಬೇಗ ನಿನ್ನ
ಕತೆಯ: ಮನಕೆ ಬಂದಿತೇ?
ಹುಡುಗಿ ಮನಕೆ ಬಂದಿತೇ?”

ಗೆಳತಿ-ಒಡತಿ-ಬಂದೆನೋಡಿ
ನೋಡಿದೊಡನೆ ಬಂದೆ ನೋಡಿ

ದೀಪ ನೊಂದಿತೇ—ಒಳಗೆ
ದೀಪನೊಂದಿತು.

—ಗೆ.

ನಾ ನಿನ್ನ ಪತಿಯಲ್ಲ
ಗೆಳತಿ, ಇನಿಯ
ನನಗಾರು ಗತಿಯಿಲ್ಲ
ನಮ್ಮೆದೆಗಳತಿಸನಿಯ
ನಿನ್ನೊಲುಮೆಯಿರೆ ಸಾಕು
ಬಹಜನುಮಗಳ ನೂಕುವೆನುಲೀಲೆಯಿಂದ
ಫೀನಾಸ್ತೆ ದೀನಾಸ್ತೆ
' ಅವನೆ ' ಸತಿ ನೀ ಸಾಸ್ತಿಯಿರೆ ಬಾಳಿನಂದ.
ಜಡದೇಹ ದೂರರಲಿ
ಕೇಳಿಸುತಿರೊಳಮುರಲಿ

ಆಗೀಗ ಕಂದೆರೆದು ತುಂಬುಜೀವ
ನಿನಗಾಗದಿರೆ ಕಳುಹು
ನಿನ್ನ ಪುತ್ರಳಿ-ಮಗುವ
ಅದರನೊಸಳಿನಲಿರಿಸು
ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುತುಟ ನಗುವ

ಬಾಳೇನು: ತಾಳೇನು: ಆಳೇನು ನೋವ
ನಾ ನಿನ್ನ ಪತಿಯಲ್ಲ.

ಬೇಲಿ.

ಅವಳನ್ನಮನೆ ನಡುವೆ ಜೋಲುತಿದೆ ಮುಳ್ಳುಮುಳ್ಳುಬೇಲಿ
ಅವಳು ಸಂಜೆಯಲಿ ಬರುವಳಲ್ಲಿವರೆಗೆನ್ನ ಹಾಡಕೇಳಿ
ಇರುಳಗಾಳಿಯವಳುಸಿರಲುರುಳಿ ಬೇಲಿಯಲಿ

ನುಸುಳಿಬಂದು

ನಿದ್ದೆಹೋದ ನನ್ನೆಬ್ಬಿಸುವದು: ಮೈನವಿರು ಹಬ್ಬಿನಿಂದು
ಆಕಡೆಗೆ ಕಣ್‌ಮಿಂಚಿನೋಡಿ ಕಾಣುವೆನು ಮಿಸುಗುದೀಪ
ಮೌನಕೇಳುವದು “ಎಂದುತರುವೆ ನೀ ನಮ್ಮ

ಸಮಸಮೀಪ?”

ಏನೊ ಏನೊ ಮತ್ತೇನೊ ಸಾಗುವದು ಬೇಲಿಯಾಚೆಯೀಚಿ
ನೆಕ್ಕು ಪರಿಮಳಿಸಿ ಬೇಲಿ ಹೇಳುತಿದೆ “ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಸೋತೆ
ನಾನು ಹರಿದನಕ ಇವರು ಕೂಡುವದಯೆಂತೊ

ಹೇಳಲಾರೆ

ಇವರು ಕೂಡಿದುದ ನೋಡಿದನಕ ನಾ ಹರಿದು

ಬೀಳಲಾರೆ”

ನೆನಹು.

ಸೊನ್ನೆ ಸೊನ್ನೆ ಸೊನ್ನೆಯಾಗಿ

ಜಗವೆ ನನಗೆ ತೋರುತಿರೆ

ಹುಬ್ಬು ಹೆಣೆದು ಹುಚ್ಚನಂತೆ

ದಿಬ್ಬ ಬಯಲು ಹಾರುತಿರೆ

ಕಂಡೆನೆರಡು ಕಣ್ಣನು—

ತನಗೆ ತಾನೆ ನಸು ನಗುತಾ

ಸಾಗಿದೊಂದು ಹೆಣ್ಣನು

ನನ್ನ ನೋಡಿ ನಸುನಗುವವೆ

ಳನ್ನ ಕಂಡು ನಕ್ಕನು.

ಜಗದ ಸೊನ್ನೆ ಹರಿದು ಅರಿಯ

ದೊಂದು ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕನು.

ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ

ನಡೆದಳವಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ

ಅವಳು ಕಾಣದಾಗೆ ಬಣ್ಣ

ಬಂದಿತವಳೆ ಚೆಂದಕ್ಕೆ.

ಜಗದ ಸೊನ್ನೆಯಾಕಣ್ಣ
ಹೊಳಪಿನಿಂದ ಹಿಂಜಿತು
ಅವಳ ನೆನಹು-ನೆಳಲು ಬೀಳ
ಲೆದೆಯ ದುಗುಡವಂಜಿತು.

ಯಾವಲೋಕದಾವದಾರಿ
ತುಳಿಯುತಿಹಳೊ ತಿಳಿಯೆನು
ತಳಮಳಾಗೆ ಸೇರಿಬಿಡುವೆ
ಫವಳಬಳಿಯ ನೆಳಲನು!

ಪಲಾಯನ.

“ಎವರು ಕಾದರೆಯೇಳು ಬೆಳ್ಳಿ ಮೂಡಲುಬಂತು”

“ಎದ್ದೆಇರುವೆನು ನಿದ್ದೆಬರುವದೆಂತು?”

“ಮೆಲ್ಲಗುಲಿ ಬಾ ಹೊರಗೆ: ಅವರೆಚ್ಚರಾದಾರು”

“ಎಚ್ಚರಾದರು ನನ್ನ ತಡೆವರಾರು?”

“ಕೈಯನಲುಗಿಸಬೇಡ ಬಳೆಸದ್ದು ಬಲುಮೋಸ”

“ಪಾಪ ಕಿವಿಮುಚ್ಚಿರುವುದೊರಕಸೀಸ”

“ಅಕೊ! ಬಾಗಿಲಿನ ಚಲಕ...ಬಲುಹಗುರವಾಗೆತ್ತು”

“ಅಯ್ಯೊ ಬಿದ್ದಿಹರವರು ನಿದ್ದೆ-ಸತ್ತು!”

“ಹಾರಬಳೆಕಾಲುಂಗುರವನಿಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಿಬಿಡು

ಡಂಗುರವಹೊಡೆಯುವವು ದಾರಿತುಂಬ”

“ಲೇಸು ಹೋಗುವದೆಲ್ಲಿಗೀಗ ನೆಟ್ಟಿಗೆ? ಹೇಳಿ”

“ಅದನು ತಿಳಿದರೆ ನಾನದೆಂತ ಹುಂಬ!”

“ಎನು ಗುರಿ ಗೊತ್ತಿರದೆ ನಡೆವ ಚದುರರೆ ನೀವು!”

“ಅಹುದು ಮೂಗಿನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ದಾರಿ”

— ಮಿಂಚಿಹೋದರು ಬಾನಿನಂಚಿನೆಸಳನ ಮರೆಗೆ

ಕಡಲು ಬೆಟ್ಟಗಳ ಕಾಲಡಿಗೆ ತೂರಿ!

— ಗೆ.

ಎಲ್ಲಾದರೇನು
ಓ ಚಂದನೂರಿನಮಗಳೆ
ಚೆಲುವೆಯಾಗಿರು ನೀನು ಎಂಡೂ
ಈ ಬೇರೆ ಜನುಮಗಳೆ
ನಡುವೆ ಬಂದರದೇನು?
ಸೊಗವಾಳುವೆನು ನಾನು
ಸತತನೊಂದು
ಸೂರ್ಯಮಗೆ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ಸಿಗುವ ಗಳಿಗೆ
ಬಂದೇನು ನಾವು ಮೈಸನಿಯ- ಬಳಿಗೆ
ಅಲ್ಲಿ — ಬಲು ದೂರದಲಿ
ನೀನು ನೋಡಿದ ಚುಕ್ಕೆ
ಯನೇಕಂಡು ನಕ್ಕೆ
ನೀ ಮಿಂದ ನೀರಿಂದಲೀಮುತ್ತತಂದೆ
ಅಲ್ಲಿ ನೀಸುರಿದ ಕಂಬನಿ ಮೋಡವಿಂದೇ
ಮಳೆಗರೆದು ನಿವಿರಿಸಿತು ಇಲ್ಲಿಯೀಬನವ
ಸಾಕು: ಕಣ್ಣೆವೆತೆರೆದು ಕಳುಹು ಹೊಸದಿನವ

ಬಡಅಳಿಯ.

ಬಡಅಳಿಯ ಬಂದು

ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂದು

ನಿಂದು ನಿಂದು ನಿಂದು

ಮನದಿ ಭಾಳನೊಂದು ...

ಎದುರು ಮಾವ ಗಾಡಿ

ಮೇಲೆ ಕಾಲನೀಡಿ

ಒಂದೇಸವನೆ ಬೀಡಿ

ಸೇದಿ ಸೇದಿ ಸೇದಿ ...

ಒಳಗೇನೋ ಹಕ್ಕುಹಿಟ್ಟೇ

“ಭಾವ! ಗಡ್ಡಮೀಸೀ

ಮೀಸಿ ಮೀಸಿ ಮೀಸಿ

ನೋಡಿ! ನೋಡಿ! ಇಸ್ಸಿ” ...

ನೀರುಸೇದಿ ಸೇದಿ

ನಾರಿ ಬಂದ ಬಸದಿ

ನಾರಿ ಬಲದ ಬಸದಿ

ತಿರುಗಿತಲೆಯಬಾಗಿ ...

ಒಳಗೇನೋ ಹೆಚ್ಚು ಹಿಚ್ಚು
ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ಬಿಡಿಸಿ
ಎದೆಕಾದು ಕಾದು ಬಿಡಿಸಿ
ಕಣ್ಣೀರುಳುಕ್ಕಿ ನೂಸಿ ...

ಮನೆದಾರೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಿ
“ತವರಿನಗೆ ಸಾಕು ... ದಾಸಿ
ನಾನೇನೂ ಅಲ್ಲ ದೋಷಿ
ಪಾಪಿ ಪಾಪಿ ಪರದೇಶಿ”

ನಿತ್ಯವೂ ಬರುವೆ.

ಹೊಸ್ತಿಲಲಿ ಬರೆದಿತ್ತು
“ಸ್ವಸ್ತಿ ಓಂ ನಮಃ ಗೆಳೆಯ
ನಿತ್ಯವೂ ಬರುವೆ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ”
ಅಂತೆ ಮನೆಯೊಳಗುಳಿದು
ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಮೊಗವಿಳಿದು
“ಎಂತ ಮಾತಿದು! ಸುಳ್ಳರಂತೆ” ಯೆಂದೆ

ಹೊರಟು ಬಾಗಿಲನಿಕ್ಕೆ
“ಬಂದೆ”! ಯೆನ್ನುತ ನಕ್ಕೆ
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸುಳುಮುಳಿಸಿ ಕಾಣದಾದೆ.
“ತೆರೆದಿರಿಸು ನೀ ನಿತ್ಯ
ಬರುವುದೆಂದಿಗು ಸತ್ಯ”
ಮರೆಯಲಡಗಿದ ನೀನು ಮಿಂಚಿಹೋದೆ!

ಹಾಲ ಹುಡುಗಿ.

ದುಂಡುನೋರೆ ಹರಕುಸೀರೆ
ಹುಡುಗಿ ನಿತ್ಯನೆರಡುಸಾರೆ
ನಮಗೆ ಹಾಲತರುವಳು

ನಾನು ಯೆಂದುಯೆದುರುಬಾರೆ
ಬಂದರವಳು ಸೆರಗನೋರೆ
ಮಾಡಿ ಹಿಂಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪೆಲ್ಲಬರುವಳು

ಅಜ್ಜಿಯೊಮ್ಮೆ “ಹುಡುಗಿಬೆಳೆದೆ
ಮದುವೆಯೆಂದು?” ಕೇಳಲು
ಹುಡುಗಿ ನಾಚಿ ಚೆಂದ ಚೆಂದ

ಮೊಗಕೆ ಸೆರಗುಬೀಳಲು—
ಯಾಕೊ ಯೇನೊ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ
ಎದೆಯಲುದಕ ಹನಿಸಿತು

ಸೆರಗು ಸರಿದು ಮೊಗವನೋಡೆ
ಏನೊ ಏನೊ ಎನಿಸಿತು

ಅಜ್ಜಿ ಬಡದೆ “ಮದುವೆಯೆಂದು?”
ನೂರುಸಾರೆ ಕೇಳಲು

‘ಶನ್ನ ಮುದುವೆಯಾಗದನಕ
ಸನ್ನಮುದುವೆಮಾಡನಂತೆ
ಅಪ್ಪ’ ಎಂದು ಹೇಳಲು—

ಯಾಕೊ ಯೇನೊ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ
ಎದೆಯ ಕುದಿಯದೇರಿತು
ಸನಿಯ ಕಾನಿನಲ್ಲಿ ಗೂಗೆ
ಯೊಂದುಕೂಗಿ ಹಾರಿತು.

—

ಭಾವಾವೇಶ.

ಈಗ ಲೋಕ ತೀರಸಣ್ಣ
ನನ್ನೆದೆಯನು ತುಂಬಲು
ಆಬಿಲ್ಲಿನೇಳುಬಣ್ಣ
ಮೀರಿ ಕಣ್ಣಹಂಬಲು
ಯಾವ ಹೂವ ಕಂಪು ಸೋಂಕಿ
ತಾವಲೋಕದುಸಿರುದೀಂಕಿ -
ಡುತಿದೆ ಧನುನಿಯಾಳದಿ!
ಎಂತ ಪ್ರಳಯ ದಿಮಿದಿಮೆನುತ
ಲಿರುವುದೊಂದೆ ತಾಳದಿ!
ಬೀಸುಗಾಳಿ, ತಿರುಗುಭೂಮಿ
ಬೆಳಕೆ ಮೂಲೆಮೂಲೆಯ
ತುಂಬು: ಜೀವ ನಂಬು ಸಾವ
ಹಳವ ಭಾವ ಲೀಲೆಯ

ಹಳೆಯ ಪುರಾಣ.

- ಆಕೆ: ಮದುವೆಮುಂಚೆ ಬೆನ್ ಹತ್ತಿ ಓಣಿಯಲಿ
ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲೆ?
- ಆತ: ಮುಂಚೆಯೇಕೆ ಈಗಾನು ನಿನ್ನ
ಬೆನ್ ಬಿಟ್ಟಿನೇನು ನಲ್ಲೆ?
- ಆಕೆ: ಈರೀತಿ ಬೇರೆ ಆಹುಚ್ಚೆ ಬೇರೆ
ಕೆಮ್ಮಿದಿರಿಯೆಷ್ಟನಾರೆ?
- ಆತ: ರೀತಿಗೀತಿಗಳನಾತು ಸೂತಕಕೆ
ಹೇಗೆಸೆದೆ ನೋಟವೋರೆ!
- ಆಕೆ: ಮನೆಯತನಕ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀಕೆ
ಕಣ್ ಹೊರಳಿಸುತ್ತಸುತ್ತೆ?
- ಆತ: ಮಾಡವೇರಿ ನಾ ಹೋದದಾರಿ ನೀ
ನೋಡೆ ಕೆಲಸವಿತ್ತೆ?
- ಆಕೆ: ಅಂದು ದೀವಳಿಯ ದಿವಸ ದೂರದಲಿ
ನಿಂದು ಸಿಕ್ಕದೊಡೆದು...
- ಆತ: ಯೇತಕಾಯಿರುಳು ನನ್ನ ಕನಸಿನಲಿ
ಬಂದೆ ಹೂವ ಮುಡಿದು?

- ಆಕೆ: ನಿಮ್ಮ ಕನಸಿನಲಿ ನಾನು ಬಂದನೇ?
ಇಲ್ಲ ನೀವೆ ನನ್ನ...
- ಆತ: ಒಳಿತು ದೇಳೆಬಿಡು ಯೇನ ಮಾಡಿದೆನು
ಬಂದು ನಾನು ರನ್ನ.
- ಆಕೆ: ನಿಮ್ಮ ಕನಸಿನಲಿ ನಾನುಬಂದು ಮಾ-
ಡಿದುದ ಮೊದಲು ಹೇಳಿ
- ಆತ: ಬಾರೆ ಸನಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವೆನು
ಕೇಳಿತು ಕೆಟ್ಟಿಗಾಳಿ
- ಆಕೆ: ಇಸ್ಸಿ! ಇಸ್ಸಿ! ನಾನೇನು ಹೀಗೆ
ಮಾಡಿಲ್ಲ ದೇವರಾಣೆ
- ಆತ: ಇರಲಿ ಹೇಳು ನಾನಿನ್ನ ಕನಸಿನಲಿ
ಬಂದ ಕತೆಯ ಜಾಣೆ
- ಆಕೆ: ಮಲಗಿದಾಗ ಹೇಳುವೆನು ಈಗ ಇದು
ಬೇಡ ಅವನು ನೋಡಿ
- ಆತ: ಯಾಕೆ ನಾಚುವದು? ಯೇನು? ಹೇಳಿಬಿಡು
ಯೇನು? ದೀಪಖೋಡಿ?

ಸತ್ಯನಂತ ಕಾಮ.

ಮೂರುತಾಸು ಕಳೆದಿನಂದು
ಆಸತ್ಯ ತಿಳಿಯಲೆಂದು
ನಿಜವೆ ಹೇಳು ಎಂದರವಳು
ಸುಮ್ಮಗುಳಿದಳು
ತುಟಿಯನಾತು ಕಣ್ಣುಮಾತು
ಬಿರುಸು ಲಲ್ಲೆ ಮಣ್ಣೆಗಾಯ್ದು
ಬಿಮ್ಮಗುಳಿದಳು
ಗುಮ್ಮಗುಸಕು ಬೇರೆಬೇರೆ
ಮಲಗಿಕೊಂಡೆವು
ಕೆಮ್ಮಿಸೀನಿ ನೂರುಸಾರೆ
ಮನವ ಕಂಡೆವು!
'ಆಗ' ಮೆಲುದನಿಯಲಿ ನಿಜವೆ?
ಹೇಳು ಎನ್ನಲು
ಪಾಪ ಶಕ್ತಿಸಾಲ ಅವಳಿ
ಗಹುದು ಅನ್ನಲು!

ಹುಚ್ಚು ಹೆಂಡತಿ.

ಈಗ ನಿನಗೇನೊಟ್ಟು ಮುದ್ದು

ಹೋಯಿತೆಲ್ಲಿಗೆ?

ಅಗೋ ಎದೆಯ ತಣಿಸಿ ಸೇರಿ

ತರಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ!

ಈಗ ಕಿವಿಯೊಳುಲಿದ ನಾತ

ನೆಲ್ಲ ಮರೆತೆಯ?

ನಲ್ಲ, ಅದೇನೊಲ್ಲ ಕುಕಿಲಿ

ತುಂಬಿ ಕೊರೆತೆಯ—

ಹಕ್ಕಿಜೋಡು ಬಾಸ ನೀಲಕೆ

ಹಾರುತಿಹುದು ನೋಡು ಮೇಲಕೆ

ಹುಚ್ಚು ಹೆಣ್ಣೆ ನಾಳೆ ನಾನು

ಸತ್ತುಬೀಳಲು

“ಸಾಯಲಿಲ್ಲ ನಿದ್ದೆಮಾಡು

ತಿರುವ” ಹೇಳಲು

ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡೆನೀನು

ಮಳ್ಳಿಯೆಂದಿಗೂ

ಕೊಳ್ಳಿಯಿಡದೆ ಹೋಗಲಿದೆ
ಬೇಕು ಮಂದಿಗೂ
ಇಂತವೇಳೆ ಎಂತಮಾತು- ಸಾಕು- ನಲ್ಲನೆ
ಕೇಳೆ ನುಡಿದೆ ನನ್ನ ಮಾತ ನಾನೆಬಲ್ಲೆನೆ?

ಅರಮನೆ.

ಒಂದೂರು ಆಷೂರಿಗೆಲ್ಲ ಬೆಳಕನುಬೀರಿ

ನಿಂದಿರುವುದರಸುಮನೆಯು

ಅಂದಚೆಂದಗಳ ಶಬ್ದವನುದ್ದಕೂತೂರಿ

ಎಂದಿಗೂ ಬರದು ಬಣ್ಣನೆಗೆ ಕೊನೆಯು

ಛಲವುಂಟೆ ನೋಡಲಿಕೆ? ಬನ್ನಿ ಇದೆಹಾದಿ

ಒಲವಿಂದ ಕಾವ್ಯಗಳನೆಲ್ಲೊದಿ.

ನೂರಾರು ಮಹಕವಿಗಳೊರೆದರಮನೆಯ ಚೆಲುವು

ನೀರಾಗಿ ಹರಿದುಹೆವು—

ಒಪ್ಪಾಗಿ ನಿಂದಿಹುದು ಕಾಳಿದಾಸರತಂಡ

ಬೆಪ್ಪಾಗುವದು ಕಂಡನಿಮಿಷ-ಬೆಪ್ಪು!

ಅದು ಕೀಟಕಿವಿಸೆಳೆದ ದಿವ್ಯಸ್ವಪ್ನ

ಇಂದ್ರನಾದರ್ಶದಲಿ ಹೊಳೆದ ರತ್ನ

ಎಂದಿಗೋ ಒಂದು ಗಳಿಗೆಯನಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಲಿಕೆ

ಚಿಂದೂರಿನೊಡೆಯ ಬರುವ

ಎಂದರಮನೆಯ ತೋರಣದಬಳಿಯ ತೋರಣದಿ

ನಿಂದುವಂದಿಸಲು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಇರುವ--

ಹೊಸಯುಗದ ಹಸುಳಿಬಂಟರಸಾಲ ಕಂಡೆ

ಹಸೆಯಿಂದಲೇ ಕರೆದೊಸಗೆಯಿಂದವಳ ಬಿಳಗುಮುದ್ದನುಂಡೆ

ಹೆಚ್ಚು.

ಒಂದೊಂದು ಚೆಲುವಿಗೊಂದೊಂದುನೋಟ

ಈ ಕಣ್ಣು ಪರೆಯ ಹರಿದು

ಮಿಡಿಯುವದು ನಾಡಿ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ನೋಡಿ

ದಂತೆಲ್ಲ ಮೂಲಹಿರಿದು.

ರಸಗಂಧಸ್ಪರ್ಶ — ಈ ಎಲ್ಲಹರ್ಷ

ಗಳಿಗೆದೆಯ, ಮನವಬಿಚ್ಚು

ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಬಾಳಿದಂತೆಲ್ಲಬಾಳು

ಮೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇವನಚ್ಚು!

ಎದೆಯಲೆ

ಕನಸಿನಲಿ ಗೆಜ್ಜೆಮಂಜುಳದನಿಯ ಕೇಳಿದೆನು

ಅನಿಸಿತೀವೂರಿನಲಿ ನಿನ್ನಹೆಜ್ಜೆ

ದಿನದಲೊಂದಾಕಳಿಕೆ ಜೊಂಪುಬಂದಾವರಿಸೆ

ನೆನೆದೆ ನಿನಗಾಗ ತುಪ್ಪಳದ ಸೆಜ್ಜೆ.

ಇಂದೇಕೊ ಸುವ್ಯಸುವ್ಯನೆ ಉದುರಿಕಣ್ಣೀರು

ಬಂದೆನೊಮ್ಮೆಲೆ ಜನುಮದೀಚಿಹಾರಿ

ನೊಂದ ಕಾರಣವೇನು ಹೇಳು ಹೇಳಲಿರಾಣೆ

“ಕೊಂದು ನಡೆಯಿರಿ ಅಪ್ಪಿ ಕೊನೆಯಸಾರಿ.

ನನ್ನ ಮುಂದಕೆ ಕಳುಹಿ ಬಾಳಬಹುದೆ?

ಜೆನ್ನ ನಾನಿಂತ ಕಹಿ ತಾಳಬಹುದೆ?”

×

×

×

×

ಹಳೆಯ ಜನುಮದ ‘ಅವಳ’ ಗಳಕೆಬಿದ್ದೆ

— ಬಳಿಗೆ ಮಲಗಿದ ‘ಇವಳ’ ಗೆಂತನಿದ್ದೆ!

ಸಂತ.

ಹೇಗೆ ಮಕ್ಕೆಯಹಣ್ಣು?
(ಎಂತಾ ಕುಕ್ಕುವ ಕಣ್ಣು!)
ಹೇಗೆ ಹುಡುಗಿ ಬಿಣ್ಣೆ?
(ಅಹಹ ತುಂಬುಕೆನ್ನೆ!)
ಎಳೆಯದೇನು ತೊಂದೆ?
(ಎಂದಿಗಿವನು ಕಂಡೆ?)
ದುದ್ದಿಗೆಷ್ಟು ಸೇರು?
(ಹಾಲಿನೆರಡು ಮೇರು!)
ಉಂಟೆ ಚಪ್ಪರಬದನೆ?
(ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಆದನೆ
ಕಿಸೆಯಲಿರದೆಕಾಸು
ಸಂತೆಯಾಸುಪಾಸು
ಅಲೆದು ಕಲೆದು ಬಂದೆ
ಮನೆಯುತುಂಬಿತೆಂದೆ!)

ವಜ್ರ-ಹವಳ-ಮುತ್ತು.

ಗುಜ್ಜರೋಣಿಯಲಿ ರಾಣಿ ಜೋಡಿಯಲಿ

ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆ

ವಜ್ರ ಹವಳದಾಸೆಗಳನವಳನೋ-

ಟದಲಿ ಬಡವ ಕಂಡೆ.

ಮನೆಯ ಸೇರಿ ಮೈಮುಡಿಯ ಸವರಿ

ಸಂಪ್ರಸಿದ್ಧಿ “ಎಂತ ಮಕ್ಕಳು!

ಹೂಮೆದುನ್ನು ಮೈಗೆ ವಜ್ರವನು ತರಲೆ?

ಅದು ತರಲೆ ಬಿರುಸುಗಲ್ಲು.

ಹವಳವೆನ್ನುವೆಯೆ? ಕಡಲಿನಾಳದಲಿ

ಹುಳದ ಗೂಡು ಹವಳ

ಅದನು ಹಳಿಯುವನು ನೋಡು ಕನ್ನಡಿಯ

ಶಿಂದು ಒಂದು ಕವಳ.

ಮುತ್ತು ಬಹಳ...ಓ ಇಲ್ಲ...ಮರತೆ

ಮುತ್ತುಗಳಿಗೇನು ಕೊರತೆ?

ತಗೊ ತುಂಬ ಮುತ್ತು—ಮೊಗ ಬದಲಿಸಿತ್ತು

ಸೆಲೆಯೊಂದಿಸಿ ಯೊರತೆ!

ಕಣ್ಣಿನಳತೆಗೆನಿಲ್ಲು.

ನೀನಿರದಿರೆ ಹಾಡಿನ ಬಣ್ಣದನೊರೆ —

ಶಬ್ದವೊತ್ತಿ ಬಂದು

ನನ್ನನು ತಿಣಕಾಡಿಸಿದವು ಸುಮ್ಮನೆ

ಪೂರ್ಣಕಾವ್ಯಕೆಂದು

ಸನಿಯದಿ ನೀನಿರೆ

ಅಹಾಡಿನತೆರೆ

ನನ್ನೆದೆಯೇರಿದನು

ನಿನ್ನನು ಕಂಡು ಶಬ್ದದ ದಂಡು

ಎಲ್ಲೋ ಹಾರಿದವು.

ಅಂತೂಂತೂ ಇಡೀಹಾಡೇ ಇಲ್ಲ

ಅಂತೆಯೇ ಗೆಳತಿ ಕಣ್ಣಿನಳತೆಗೆ ನಿಲ್ಲ!

ಆಲ.

ನೋಡು ನನಗೆ ನೆಳಲ ನೀವ
ಆಲದನುರವೊಂದಿದೆ
ಮಾಯಿತುರುಬು ಬಿಚ್ಚಿದಂತೆ
ಬೀಣಬೀಸಿ ನಿಂದಿದೆ.

ಶಬ್ದದಾಚೆ ಶಬ್ದಹೊತ್ತು
ಬಳಲಿ ಗಾಳಿಯೊರಗಿದೆ
ಕಂಪುಸಿಗದೆ ಬಿಸಿಲಹೊತ್ತು
ತಂಪುತೀರಿ ಸೊರಗಿದೆ.

ಹಾದಿಕಾರರಿಳಿದು ಬಳಲಿ
ಕೆಗಳ ಕಳೆದಗುರುತಿದೆ
ಇಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು
ಹಸಿರೆಮಾಸಿ ಬರೆದಿದೆ.

ಮೇಲೆಕುಳಿತು ಹಕ್ಕಿಬಳಗ
ಪ್ರೇಮವೇದ ನುಡಿದವು
ಕೆಳಗೆ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಹಾವು
ವಿಷದ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದವು.

ಹುತದಿಂದ ದೂರಮಲಗಿ
ಪಯಣ ದಣಿವ ನೀಗುವ
ಬಿಸಿಲು ಬಾಡೆ ನಮ್ಮದಾರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವ.

ನೀ ಬರುವಿಯೆಂದು.

ನೀ ಬರುವಿಯೆಂದು ಮನೆ
ಸಿಂಗರಿಸಿ ಬಾಗಿಲಲಿ ಕಾದುನಿಂತೆ
ಬರಲಿಲ್ಲ: ಮಸಣವೆನೆ
ಮನೆಯಾಗಿ ಕುದಿಯೇರಿತೆದೆಯ ಚಿಂತೆ
ಹೂಮಾಲೆಗಳ ಹರಿದು
ದೀಪನೊಂದಿಸಿ ನೆಲಕೆ ಕರುಳನೆಳೆದೆ
ಕಾರಿರುಳು ನೀರವತೆ
ಯಲಿ ನನ್ನೊಲುವೆಯಾಳ
ಕೋಡಿಕಂಬನಿಯಲಳೆದೆ
ನಾನೆಂತಪಾಪಿಯೋ...
ಯಾರದಾಮೂಲೆಯಲಿ ಮೋನದಲ್ಲ?
ಅಹಹ ನೀನೇ?
ಯಾಕೆ ನಗೆ?
ಸಾಕೆನಗೆ ನೀಡು ಕ್ಷಮೆ
ನಾನೆಂತ ಹುಚ್ಚಿ ಮಳ್ಳಿ!

ನೀನೊಂದು ಹಗೆಯುವದೆ?

ನೀನೊಲಿದು ಹಗೆಯುವದೆ

ಪಾತಾಳಕೊಗೆಯುವದೆ

ನನ್ನನೆದಿಪೀಠದಿಂದ?

ನನ್ನಬದುಕಿಸಿದನಗೆ

ಚಿನ್ನದೊರೆಯಾಗುವದೆ

ಹುಳಿತೀ ಬೇಟೆದಂದ?

ದಯೆಯ ಹಿಂದೆಯೆ ಶಾಸ

ವಿರಲೇತಕಾವೋಪ-

ರಾದೆವೋ ತಿಳಿಯಲಾರೆ.

ಅಂದೆನ್ನ ನುಳಿಸಿದ್ದೆ

ಇಂದು ಮರೆತಳಿಸುವೈ

ನಿನ್ನ ಬಗೆಯಿಂತಿರಲು ಹಳೆಯನೀರೆ

ಹಳೆದು ಹಗೆಯುವ ಬಗೆಯೊಳೊಂದಿದು ಕಾವು

ಒಲಿದು ಹಗೆದರೆ ಕರುಳ ಕೊರೆಕೊರೆನೆ ಸಾವು.

ಕಾಗೆ-ಜೋಡಿ.

ಬಿಸಿಬಿಸಿಯುಸುರಿನ ಬೇಸಿಗೆ ಹಗಲಲಿ
ಮಸಣದ ಬಳಗಿನ ಬೋಳ್ಕರದಹೆಗಲಲಿ
ಚುಂಚುಚುಂಚಿಗೆಚಾಚಿ
ಕಾಗೆಯ ಜೋಡಿ
ಕುಳಿತುದ ನೋಡಿ
ನೋಡದ ತುಂಡುಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ನಾಚಿ
ಬೆಸೆದು ಮೈಗೂಡಿ
ಕಣ್ ಚಿವುಟೆ ಕಚಕುಳಿಸಿ ಕರೆದವು ಜುಡಿ
ಮಸಣದ ಸನಿಯದ ಬೋಳ್ಕರ ಚಿಗಿತಿತು
ಹೊಸಬಾಳ ನಕ್ಕಿತು ಗುಟ್ಟುಗಳನರಿತು.

ಸೌಂದರ್ಯರಾಣಿ ಮತ್ತು ಯಂತ್ರ.

ಮುಂದೆ ಸೌಂದರ್ಯರಾಣಿ
ಹೆಜ್ಜೆ ದಸಿರಮೇಲೆ ತೇಲ
ಸಾಗೆ ಬದಿಯ ಬಳ್ಳಿಯರಳಿ

ಹೂವ ಹಾಸಿತು

ಹಿಂಬ ಯಂತ್ರದೆನಿತಾಗಾಲಿ

ಬೆನ್ನಬಿದ್ದು ಬಂದಿತುರುಳಿ

ಹುಲ್ಲುಮಾವು ನೆತ್ತರಾಗಿ

ಚಿತ್ತ ಹೇಸಿತು.

ಬದಿಗೆ ಬದುಕಿ ನಗುವ ಹೂವ

ನೆತ್ತಿ ಮೂಸಿ ಮನದ ನೋವ

ಮಾಯಿಸುತಿರಲೊಳಗದಾವ

ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದಿತು!

ಅಹೂವಿನುಸಿರಿನಿಂದ

ಜೀವವೆದ್ದಿತು.

ನನ್ನವಳು.

ನನ್ನವಳ ಸೂಜಿಗಿಲಸದ ಹಸುವ ದುರುದುರಿಸಿ
ಸಹಜದಲಿ. ಹುಲಿಯೆಂತ ಹೇಳಬಹುದು
ಅವಳ ಹಾಡನು ಕೇಳಿ ಹಿಟ್ಟರನ ಪಡೆಯೆಚ್ಚ-
ರೇತಪ್ಪಿ ಬೀಳಬಹುದು.

ಅವಳ ಮೊಗ ನಿಜವಾಗಿ ಕಲೆಯಸಾಲೆ
ಅವಳೆನ್ನ ಕಾನ್ಯದೇವತೆಯಿಂದಮೇಲೆ
ತಿಳಕೊ ನಾನೆಂತ ಕವಿಸಾರ್ವಭೌಮ
ಒಲುಮೆಗಿಸಿಸಿಲ್ಲವಲ ನೇಮಗಾಮ!

ಸಾಲ.

ಓ ನೋವಿನಲಿ ಸತ್ತಿಯೆಂದೊರಲಿ ನಾನತ್ತೆ
ಬದುಕಿಸಲು ನೀನೊಂದು ಮುದ್ದನಿತ್ತೆ
ಜೀತರಿಸಿ ಸಾಲವನು ತಿರುಗಿ ತುಟಗಳಲಿಟ್ಟೆ
“ದಾನವನು ವಃರಳಿ ನಾನೆಂದೆಂದು ಮುಟ್ಟೆ”
ಯೆಂದುಸುರಿ ಕೊಟ್ಟೆ
“ನಾನು ಹಾರವ ಪಿಳ್ಳೆಯಲ್ಲ ದಾನವ ಕೊಳ್ಳೆ”
ಯೆಂದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿಹೋದೆ
“ಲೇಸು ತೀರಿಸಿ ಸಾಲವನು ಚಕ್ರಬಡ್ಡಿಯಲಿ”
ಸ್ವೀಕರಿಸೆಸಿದ್ಧಳಾದೆ !

ಮಗುವಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

ಎದೆಗೆ ಅಪ್ಪಿ
ಪ್ರೀತಿಲಿ ಪಪ್ಪಿ
ಕೊಡತಾಳವ್ವ. ನನಗೆ
ಕೊಡತಾಳವ್ವ. ಅದಕ್ಕೇ
ಅವಳು ಅವ್ವ. ನನಗೆ
ಅವಳು ಅವ್ವ.

ಎದೆಗೆ ಅಪ್ಪಿ
ಪ್ರೀತಿಲಿ ಪಪ್ಪಿ
ಕೊಡತಾನಪ್ಪ. ಅವ್ವಗೆ
ಕೊಡತಾನಪ್ಪ. ಅದಕ್ಕೇ
ಅಪ್ಪನು ಅವ್ವ. ಅವ್ವಗೆ
ಅಪ್ಪನು ಅವ್ವ.

— ೪೩ —

ಸಂಶಯ.

“ಜಗದ ಹೆಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಾಯಂತೆ ಕಾಣುವದು

ತಿಳಿಯಿತೇ ನಿನಗೆ ಮಗುವೆ?”

“ಲೇಸು...ತುಸುತಡೆ ಗುರುವೆ ಮನದಿ ಸಂಶಯವಿಹುದು

ತಂದೆಯನು ಕೇಳಿ ಬರುವೆ.”

ಬಿಕ್ಷೆ.

ಬಿಕ್ಷುಕನು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ದಣಿಯಾಯೆಂದು
ಕೂಗಿ ರೇಗುತ್ತ ಮುಚ್ಚಿಬಿತ್ತು ಕದವು.
'ಬಿಕ್ಷುಕಿಯು' ಬಾಗಿಲೆಬಂದು ಇನಿಯಾಯೆಂದು
ಕುಕಿಲೆವೊಳಗಡೆ ಹೆಚ್ಚಿದತ್ತು ಮುದವು
ಕರಿದೊಳಗೆ 'ಬಿಕ್ಷುಕಿಯ' ಬೇಡಿದನು ದಣಿಯು
ಮುಂದೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲವವರ ದನಿಯು.

ಮದುವೆ. (ಹಳೆ)

ಅವನ ಅವಳ ತಾಯಿತಂದೆ
ಜಾತಕ ಮುದ್ದಿಜೋಯಿಸ
ಸೇರಿ ಸುರಿಯಲೆಳಸಿದರೋ
ಅವರ ಮದುವೆ ಪಾಯಸ
ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಿರಿಬಳುವರಿ
ಅ ಮುಹೂರ್ತ ನಿಶ್ಚಯ
ಮನಸು ಮುರಿದು ಹರಿವರಾರು
ಇವರು ಹಣ್ಣಿಡಿಚ್ಚೆಯ?
ಮದುವೆಯಾಗಿ ತಿಂಗಳಾರು
ಮಡದಿ ಹೀಗೆಹಾಯಲು
ಈಗ ಹೋದ ಹೆಣ್ಣಿದಾರು?
ಕೇಳಿದನೋ ತಾಯನು.

ಮದುವೆ. (ಹೊಸತು)

ಸಂಜೆಯ ಗಾಳಿವಿಹಾರಕೆ ಹೊರಟರು
ರಾಯರು ಬಲುಹಗುರ
ಸಾಗಿರೆ ದಾರಿಯಲಾವಳ ಜೋಡಿಗೆ
ಬಲಗೈಯಲಿ ಮಗುವ—
ಹಿಡಿದೆದುರಿಗೆ ಮಗಬರುತಿಹ? ದಗದಗ
ವಾಯಿತು ಮುದುಕನೆದೆ
“ಕೈಮುಗಿಮಾವಗೆ. ಅಜ್ಜನ ಕಾಲಿಗೆ
ಬೀಳೋ” ಯೆನ್ನುವುದೆ?

ಸೀರೆ.

ಓರ್ವ ಪತಿವ್ರತೆ-ನೀರೆ
ನೀಲಿಯ ಸೀರೆ —
ಯಲಿಶೋಭಿಸಿದಳು ಸಂಜೆ
ಅವಳು ಸೀರೆಯ ಸಿರಿಯ
ಬಡವನು ನಾ ಹರೆಯು—
ದೇಸಕದಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಂಡೆ
ನೋಡುವ ನನ್ನ ಬಗೆಯ
ಹಳಿದಳು “ನೀ ಹದಿಬದೆಯ
ದುರುದುರಿಸುವದು ಸರಿಯಾ?”
ನೋಡುತ ನೋಡುತ ನಿಂದೆ—ನಸು
ನಗುತವಳಿಗೆ ನಾನೆಂದೆ
“ಇಂತಹ ಸೀರೆಯ ಲವಳ
ಸಿಂಗರಿಸಿದರಾನೆರಳ
ಹೋಲುವ ಸೌಂದರ್ಯ—ನಿನ
ಗಿರದೆಂಬುದನರಿಯಾ?”

— ೪೮ —

ನನಗೇತಕೆ ನಿನ್ನೀಬೆಡಗಿನ ಗೊಡವಿ

ನನಗಿಹ ಬಡವಿ—

ಗೀಸೀರೆಯ ತೊಡಿಸಿದೆ ಮನದಲೆ

ಎ ಪರಪುರುಷನ ಮಡದಿ.”

ನಿನ್ನವಳು.

ಗೆಳೆಯ ನಿನ್ನವಳೆಂದಾ ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಯೊಂದು
ನಿನಗಾಗಿರಿಸಿ ಹೋದಳೆದೊ ನಲುಮೆಯೊಲೆ
ಸ್ವೀಕರಿಸು: ನನ್ನ ಕಿರಿಯುಪಕಾರವನು ಸ್ಮರಿಸು
ನಿನಗಾಗಿ ನಾ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದೆ ಬಾಲೆ.
ಗೆಳೆಯ ನಿನ್ನವಳಿಲ್ಲೆಬರೆ ನೀಡಿದೆನು ಮಲ್ಲಿ
ಗೆಯ ದಂಡೆಯನು ಮುಡಿಗೆ ನಿನ್ನ ನೆನೆದು
ಸತ್ತಾರ ಸಾಲದೆಯೆ ತುಟಿಯಲೆನ್ನನು ಗುದ್ದಿ
ನಡೆದಳಾದಿಂಡೆ ಕಡುಮುಳಿದು ಮುನಿದು.

ವಧುಪರೀಕ್ಷೆ.

ಹೆಣ್ಣನೋಡೋಣಂತ ಜೋಯಿಸರ ಮಗ ಬಂದೆ
ಅತಿಥಿಗಿತ್ತನು ಹೆಗಡೆ ಹಾಲುಹಣ್ಣು.
ಕಿಡಕಿಬಾಗಿಲಸಂದಿಗಳನು ಬಳಸಿತು ನಮ್ಮ
ಜೋಯಿಸರ ಮಗನ ಕಣ್ಣು
“ಒಳಿತೆ ಮನೆಕಡೆಗೆಲ್ಲ?... ನಿಮ್ಮಮದುವೆಯದೆಂದು?
ಬರುವ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗೆಮ್ಮ ನಾಗಳ ಮದುವೆ
ತಪ್ಪದೆಯೆ ಬರಬೇಕು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಪ್ಪತೆಯ”
ಬೆವತು ಮರಳಿದ ಮನೆಗೆ ಗಂಡುವಿಧವೆ!

ಕುಡುಗೀತೆಯ ಕವಿ.

ಕತ್ತಿಮನೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗು

ಕತ್ತನರಿಜೆಲ್ಲ;

ಸತ್ತು ಬಿದ್ದರು ಹಿಗ್ಗು

ಬಿಡುಗಡೆಯ ಗೆಲ್ಲು

ಅಗೊ ಬಂತು

ಬಿರುಗಾಳಿ

ವೊಲುಧಾಳಿ-ದಂಡು

ಅದಕಾಲ-

ಡಿಯಜಂತು

ವಂತೆ ತಿವಿಗಂಡು-

— ಎಂದು ಕವಿ

ಕೋಣೆಯಲಿ

ಶಬ್ದಗಳ ಗುಂಡು

ಸುರಿಯುತ್ತಿರೆ

ಹೊರಗೇನು

ಕಟಕಟದ ಸದ್ದು?

ಕವಿಯಿದೆಯು
ಟುಕುಟುಕಿಸಿ
ಹಾಸಿನಲಿ ಬಿದ್ದು
ಬೆವರಿನಲಿಯದ್ದು
ಬವಳಿ ಬಡು
ವುದೆ ಬಾಕಿ
ಆಗೊ ಮಗು

+ + +

ಪಟಾಕಿ!

ಚೆಂದಹೆಂಡತಿಗಂಡ.

ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ
ಮಾವನಮನೆಗೆ
ಹೋಗಲೆಂತಲೇ ಬಂದ
ಚೆಂದಹೆಂಡತಿಗಂಡ
ಮೋಟರನೇರಿ
ಬಳಿಯಲಿನಾರಿ
ಅಡಗಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ
ಚೆಂದಹೆಂಡತಿಗಂಡ
ಎಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲಾ
ಇದೇ ಹೆಣ್ಣಿರಲು
ಒಳಗೆ ಹಲ್ಲನುತೆಂದ
ಚೆಂದಹೆಂಡತಿಗಂಡ
“ಮೋಟರಿನಲ್ಲಿ ಜನಾ ಬಹಳಾ
ಚಕಡಿಗೆ ಸುಕವಾಗಿ ಎಸಳಾ”
ಹೆಂಡತಿ ಕಿವಿಯಲಿ ಅಂದ
ಚೆಂದಹೆಂಡತಿಗಂಡ!

ಮಲೇರಿಯಾಮುಧು.

ನಿನ್ನೆ ಬೆಳಗುಜಾವದಲಿ ಸವಿಯ ಕನಸೊಂದ ನಾನು ಕಂಡೆ
ಬಹಳ ದಿನದ ಮುದ್ದುಗಳನೆಲ್ಲ ಸುರಿಸುರಿದು ಮೊಗಕೆದಿಂಡೆ
ಕಾಡೆಕಾಡಿದಳು ಗಾಯಮಾಡಿದಳು ಗಲ್ಲಕೆನ್ನೆಕಚ್ಚಿ
ಬೈಯ್ದೆ ಜರೆದೆ ನಾ ಹೊಯ್ದೆ: ಕಂದೆರೆದೆ
ಕೊಂಡಿಯೂರಿ ಚುಚ್ಚಿ
ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿಹುದು ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯಲಿ ಮುದ್ದನಿತ್ತ ಸೊಳ್ಳೆ
ಮತ್ತೆಮುಸಕನಾನೆಳೆದುಕೊಂಡೆ
ಹಂಬಲಿಸಿ ಕಂಡೆ
ಆ ಕನಸು—ದಿಂಡೆ
ಯನು. ಜೇನು—ಜಾವ ಒಳ್ಳೆ!

‘ನಾಡೋಜಪಂಪ’

ಪಂಪಕವಿಯು ಮತ್ತೆಹುಟ್ಟಿ

ಕನ್ನಡವನು ಕಲಿತನು

ಬಿ. ಎ. ಗಾಗಿ ಕುಳಿತನು

‘ಪಂಪಭಾರತ’ ಪುರಾಣ

ಗಳಿನ ಪ್ರಶ್ನಪತ್ರ ಬಾಣ-

ದಂತೆಮುಟ್ಟಿ

ಬಹಳಗಟ್ಟಿ-

ಯಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಹಳಿದನು.

“ನನ್ನ ‘ನಾಡೋಜಪಂಪ’

ಮೋದಬಲ್ಲವೇನೋ ಗಾಂಪ?”

ಎಂದ ಬಳಿಯ ‘ಮುಳಿಯ’ನು!

—

ಆತ—ಆಕೆ.

ಆತ:—

ಗಂಡುಮಗು

ಹುಟ್ಟಿದರೆ

ಲಂಡನಿಗೂ

ಕಳುಹುವೆ.

ದೊಡ್ಡವನ

ಮಾಡಿಜನ

ಹೊಗಳುವದ

ನೋಡುವೆ.

ಆತ:—

ನಾಡಿನಲಿ

ವೀರ, ಕಲಿ

ಯಾಗುವನು

ತಾಗುವನು ವೈರಿಯ

ಆಕೆ:—

ಹೆಣ್ಣುಮಗು

ಹುಟ್ಟಿದರೆ

ಚೆನ್ನಮ್ಮಗೂ

ಹೆಚ್ಚಿನ

ರಾಣಿಯನು

ಮಾಡುವೆನು

ನಾಡವರ

ಮೊಟ್ಟಿನ.

ಆಕೆ:—

ಕಣ್ಣಿನಲೇ

ಹೆಣ್ಣುಸಲೆ

ಗೆದಿಯುವದ

ನರಿಯೆಯೇ?

ಆತ: —

ಆದರಿಕೋ

ಮೊದಲನುಗ

ಬಂದುನೋಗ

ಹರಿವನು

ಆತ: —

ಯಾತಕಿದು

ಮಾತು? ಮದು—

ವೆಯನು ಯೆಂದಾಗುವ?

ಆಕೆ:—

ವಚನತಕೋ

ಮೊದಲನುಗು

ಹೆಣ್ಣನಗು

ಸುರಿವಳು

ಆಕೆ:—

ಕೇಳುವುದೇ?

ನಾಳೆಇದೇ

ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಾಗುವ!

ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ...

ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ತಾಯ್ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳುಗಳು
ಪುಕ್ಕತಂದೆ ಕುರಿತಾಯಿ ಹೆತ್ತಿರುವ
ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆ -ಭಲೆ-ಹೆಚ್ಚುಸತ್ತಿರುವ
ಅದ' ಹೆಗ್ಗಣಗಳು!
ಎನುವಾಟಿ ಶಿವ
ಡುಮ್ಮಿಡುಮ್ಮಿ ಹೊಟ್ಟೆ
ಕಾಲು ಕಿಟಕಿಟಕಿ ಕಣ್ಣು ಪಿಳಿಳಿ ಪಿಳಿ
ಎಲುಬು ಚರ್ಮಮೊಟ್ಟೆ
ಕೋಟಿಕೋಟಿ ಬಡಕಾಟಿ ದಂಪತಿಯ
ಮಾಟಿನಾಡಲೂಟಿ
ಇದಕೆಲ್ಲ ಸೂಟಿ? ಇದಕೇನು ಸಾಟಿ?
ಪಾತಾಳಲೋಕ ಸಾಟಿ
ಪೂರ್ಣದಿಂದ ಸೆಲೆ ಪೂರ್ಣವೆನ್ನವರು
ಪೂರ್ಣಕೊಂದು ರಾಗಿ-
ಯಂತರವು ಬೇಕಾಗಿರುವದಿಲ್ಲೋ
ದೇವ,- ನಿತ್ಯಭೋಗಿ

ಬಸುರಿನಿಂದ ನೆಲಕೆಳವ ಮುಂಚೆಯೇ
ಶಿಶುಗಳನ್ನು ನೀನು
ಪರುಣೆಯಿಂದ ಗರ್ಭಿಣಿಗಳಾಗಿಸಿಯೆ
ಕಳುಹಿಕೊಡುವಿಯೇನು?

ಪ್ರಭಾತವರ್ಣನೆ.

ಭಂಗಿಗಳೆದ್ದು ರಾಜಪಥಮಂ ಗುಡಿಸಲ್ವೆ ಕಡಂಗಿಪೋಗೆಚಾ-
 ದಂಗಡಿಯಿಂದೆ ಕಂಪುಹೊಗೆಯೇರುವುದುಮ್ಮಿಗೆ ಬೀದಿಯಾ
 ಚಿನೋಳ
 ತಂಗಿದ ಕುಂಟಮೂಕಕುರುಡರ್ ತಿಳಿದೇಳುತೆ ಮೊಟ್ಟಿನಾ
 ರಿಗಳಂ
 ಭಂಗಿಸಿ ಚಿಂದಿಯೋಳ ತುರುಕೆ ನಿತ್ಯದ ಪಾಡಿಗೆ ಪೋಗಾ
 ತಿದರ್ಪರ್.

ಕಾಗೆಗಳಿವು ನಾಯಿಗಳಿವು
 ಸಾಗುವ ನಿರ್ಗತಿಕರಿವರು ರಾಜನಪುಣ್ಯಂ
 ಕೂಗುತಲಿವರೆಂತಾದರು
 ನೀಗಿಸುವಯೀ ಪ್ರಭಾತದೊಡಲೊಂದುರಿಯಂ?
 ಮತ್ತನೂಪ್ರಭಾತಸಮಯದೊಳ್—
 ಪಾಶಿಗೆ ಕೊಡದಿದ ಚಳವಳಿ
 ಪೋಕರಿಗಳ ಹೇರಿಕೊಂದು ಕರ್ಮಕ್ಕುಯ್ಯರ್||
 ಪಾಪವನೆಸಗಿದ ಮನುಜಗೆ
 ಪೋಲೀಸನವಶವು ತಪ್ಪುವುದೆ ಭಾರತದೊಳ್||

ಇಂತವು ಪ್ರಭಾತಪ್ರವಾಳಪ್ರಭಾಪ್ರವಾಹದೋಳಿ
ಬೀದಿಯಂ ಗುಡಿಸುವಬಿರನಂ ರಾಯರ
ಕಾರು ಪರಿಗಣಿಸದೆಪಾರಿಪೋಗೆ —

ಕಸವನೆಯ್ವೆ ಚೆಲ್ಲುತುಂ
ಮಸೆದ ಕೋಪ ಮೆಲ್ಲುತುಂ
ದೇವನಡಿಯ ಶಪಿಸುತುಂ
ಞಾನಕರೆಯುತ ಯಿದುಂ

ಚೆಂಡರತ್ತಿಯಿಂದನೋಡನೋಡುತಾಯೀರಿಬರುತಿದಾನೆ
“ಕಂಡುಕಂಡು ಕೈಸಾಗದಿರುವದೊ”ಯೆಂದು ಒರಲುತಾನೆ.

ನ -- ನ್ನಿ — ರ್ನುಂ

ಆಯಿರ್ನುಂ ಈಯಿರ್ನುಂ
ನನ್ನಿರ್ನುಮನು ತಪ್ಪಲಾರೆ
ನಿನ್ನೀರ್ನುಮಿಗೆ ಒಪ್ಪಲಾರೆ
— ಚಪ್ಪರಿಸುವುದೋ ಭುಜಂ
ಮನುಜಪ್ರಾಣಿನೇಯ್ದಿತ್ತೆಂತ
ಕೃತ್ರಿಮತೆಯ ಗಜಬಜಂ
ಗಾಳಿಬೆಳಕು ನಿರೀನಂತೆ
ಜೀವಿಗೊಂದೆ ಸಂಹಜಂ
ಅದುವೆ ಶುದ್ಧ ನನ್ನಿ-ರ್ನುಂ
ನೋಡು ಕಿಲುಬು ವ್ವೇಸುತಿದೆ
ಜೀವಿಗಳನು; ಮಾಸುತಿದೆ
ಹುಟ್ಟಿ ನಲಿಹ ಶಿಶುದೈವಕೆ
ತೂರಿಬಂದು ವೃತ್ತ್ಯರಜಂ
ನನ್ನಿರ್ನುಂ ನನ್ನಿರ್ನುಂ
ತುದಿಮೊದಲಿಗಿದೇ ನಿಜಂ

ಬೆಣ್ಣೆ — ಬಾಂಬು.

ಗರಿಯಮೇಲೆ ತೊಟಕಿದಂತೆ
ಬಿಸಿಲು ಮಳೆಯ ಹನಿ
ಬೆಣ್ಣೆ—ಬಾಂಬು ಭೂಮಿಗುದುರಿ
ಸುತ್ತಣೆಲರು ತನಿ
ಗೋಡೆಗೋಡೆಗೆಲ್ಲಬೆಣ್ಣೆ
ಬೀದಿಗಲ್ಲ ಕೆನೆ
ಕೊಳ್ಳಕೊರಕಲಿನಲಿ ಹಾಲು
ಹಾಳು ಹೊಲದಿ ತೆನೆ!
ಯುದ್ಧಕೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾದ
ಭಟರ ತಂಡವು
ಕಡನವೆಂದು ಬಗೆದು ಹಗೆಯ
ಎದೆಗೆ ಕೊಂಡವು!
ಬಿರುಸುಮಾತ ಮರೆತು ಜನರ
ಸೋತನಾಲಿಗೆ
ಈಲೋಕ ನಾಕನಾಯಿ
ತವರ ಪಾಲಿಗೆ

ಭೃಂಗ— ಬೆನ್ನನೇರಿ ಬಾಂಬ
ತೂರಿಕಲ್ಪನೆ
ಮರಳಿ ಸೇರಿತದರ ತಿಂಗೆ—
ಳೂರನಿಲ್ಮನೆ!

ಹೆಸರು.

ಯಾರೊ ಯೆಂದೂ ಯೇಕೊ ಯೆಲ್ಲೊ

ಮೂರೊ ಏಳೊ ಸಾಲೊ ಸೊಲ್ಲೊ

ಹಾಡೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ

ಅರಳಿ ಕಂಪಿನೆಅರ ಸೂಸಿ

ಬಾನಮಲ್ಲಿಗೆ

ಕುಕಿಲಿಸಿತು ದಿಗಂತ

ನಸುನಕ್ಕನನಂತ

ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ ನೆಲದೆಭಾಷೆ

ಆದರೆಲ್ಲ ಹೂವಿಗಾಸೆ

ಯಾಗಿಹಾಡನು

ಕುಡಿದು ಗಮಗಮಿಸುತ ಬೆಳಗಿ-

ಸಿದವು ಕಾಡನು

ಅಹಹ ಎಂತ ಕುಶಲಜೋರ

ನೀ ರವೀಂದ್ರ ಟಾಂಗೋರ!

ಹೂವಿನಿಂದ ಒಂದೊ ಎರಡೊ ಚುಟುಕಕದ್ದನು

ಆಕವಿಗೆ ಸಿಗದ ಹೆಸರನಿವನು ಗೆದ್ದನು!

ಬಯಕೆ.

ಮೊಸರನುಂಡೇನವ್ವಾ. ಮೊಸರ
ಉಂಡೇನವ್ವಾ. ಒಮ್ಮೆ
ಅಂದಿತ್ತು ಬೀದಿಯ ಮಗು
ಸನಿಯನಿಂತ ಕಾಳಿಮ್ಮಗೇತಕೋ
ಕೆಚ್ಚಲಲ್ಲಿಯೇನಗು
“ಬೀಳಬೇಕು ಆ ಮುದ್ದುಬಾಯಿಗೇ
ಎಂಬ ಬಯಕೆ ನನಗೂ
ಹೇಳು ಹಿಂಡಲಿಕೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೆ
ಹೋಗು ಬೇಗನೇ ಮಗೂ”
ಅಂದಿತ್ತು. ಹಾಲು
ಅಂದಿತ್ತು
ಆದರೇನು? ತಾಯ್ತಂದೆಬಳಗ
ದೀಪಗಳಸಾಲು ನೊಂದಿತ್ತು
ಎಂದೋ ನೊಂದಿತ್ತು
ಎಮ್ಮೆಕೂಗಿ ಕರುಮರಿಯನರಸಿ
ಸೇರಿತ್ತು ಸಂಜೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ

ಹುಡುಗ ಮೂಗಿನಿಂದಿಳಿವುದೊರಸಿ
ಸಾಗಿದ್ದ ತುತ್ತುಬಿಟ್ಟಿಗೆ
ಬಂದೆ ರಾಗಿ ಕಾಳರಿವವರಿಸಿ
ದೇನಿಸುತ ನನ್ನಮಟ್ಟಿಗೆ

ಬುದ್ಧಿ ವಂಶತಾಯಿ.

ತಿಂಗಳಿರುಳ ಗಾಳಿಹುಯ್ಯು
ವೈಲುವೈಲು ದಾಟಿರೈಲು
ಗಾಡಿನುಗ್ಗಿತು.

ಒಳಗೆಕುಳಿತ ಮಗುವು ಹೊರಗೆ
ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿತು.

ಎಡಕೆಹಿಂದೆ ಬಲಕೆಮುಂದೆ
ಬಂದು ಆಡುವ
ನೋಡೆಅಮ್ಮ ಚಂದುಮಮ್ಮ
ನನ್ನ ನೋಡುವ
ಕೇಳು, ಬಂದೆ ಬಂದೆನೆಂದು
ಯೇನೊ ಹಾಡುವ.

ಎಂದುಹೇಳಿ ಕೇಕೆಹಾಕಿ
ಮಗುವು ನಲಿಯಿತು
ಮಗುವು ನಲಿಯಿತು.
ಎಡಕೆಹಿಂದೆ ಬಲಕೆಮುಂದೆ
ಚಂದ್ರ ಸುಳಿಯನು

ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿ

ಸಿರುವ ಹಳೆಯನು

ತಾಯಿ ತೋರೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು

ಮಗುವು ಅತ್ತಿತು.

ಕರಿಯಮೋಡಬಂದು ಚಂದ್ರ

ಮನನು ಮುತ್ತಿತು.

ವೈಲುವೈಲು ದಾಟಿರೈಲು

ಗಾಡಿ ಯೋಡಿತು.

ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ

ಮಗುವು ತೀಡಿತು.

ಸೀಳುದಾರಿ. (೧)

ಸೀಳುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಹೊಡೆಯುತ
ನಡೆದೆ ಮುಂದೆಮುಂದೆ
ಹಾಲುಹರಿಯಿತೋ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳದಲಿ:
ಚಂದ್ರಬಂದ ಹಿಂದೆ
ಬಿಳಿಯನೋಡ ಹಂದರದಿ ಹಾದಿ,
ಅದರಲ್ಲಿ ಸೀಳುದಾರಿ
ತಿಳಿಯದಾದೆ ಕೈವೈಯ ಚೇತನವ:
ಬಂತು ಗಂಗೆತಾರಿ
ಹಗುರುಹೆಜ್ಜೆಯಲಿ ಹಾದುಹೋದೆ
ಆ ಮುಗಿಲಹೂವ ಮೂಸಿ
ಸೀಳುದಾರಿಯೇ ಕಾಣದಾಯಿತೋ
ಸುತ್ತುವಕಳೆಹಾಸಿ
ನನ್ನದಾರಿ ಓ ಸೀಳುದಾರಿಯೆಂದೊದರೆ
ಎದುರು ಅಗಸೆ
ಹೊನ್ನಗಂಬ ಕಳಸಗಳ ಹೊಳಪು!
ಸುರಕನ್ನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಗಿಸೆ

“ಸೀಳುದಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿತೇ ಸ್ವರ್ಗವನುಹೋಲು
ತಿರುವ ಇಲ್ಲಿ?”

“ನುರುಳೆ ಸ್ವರ್ಗವಿದು ರಾಜಬೀದಿಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲು:
ಸೀಳುಯೆಲ್ಲೆ?”

“ಇಂತ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಒಂದು ಜೀವಿಕೇಳಿರುವ
ದಾರಿಯಿಲ್ಲೇ?”

ನನಗೇತಕಿಂತ ಬೀರುಬೀದಿ? ಬಿದ್ದಿಹುದು
ದಾರಿಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ”

— ಕುಟಿಯಮುಂದೆ ಕಿರುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾ
ನೊಂಟ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ

ಜೊನ್ನ ಜೊಂಪಿನಲಿ ಹಸಿರು ತೂಕಡಿಸಿ
ಮುದ್ದಿಸಿತ್ತು ನಿದ್ದೆ.

ಗಂಡನಳಿದಿಹಕನ್ನೆ

ನೀನು ಮಡಿದಾಪುರುಷ
ನೋಡನೇ ಸುಟ್ಟಿಯಹರುಷ?
ಈ ಮರಣ ಮೌನ ಸಾಕೇ.

ಗಂಡನಳಿದಿಹಕನ್ನೆ
ಯಾಗೆನ್ನ ಮನದನ್ನೆ
ಪಾಪ, ನರಕವಿಧಿ ಯೇಕೆ?
ಏನು, ಈ ಜನರಭಯ
ತಾಯ್ತಂದೆಭೀತಿ?
ಬಲ್ಲೆ ಜಗ ಪಾಪಮಯ
ವಿಲ್ಲ ಹೊಲೆಜಾತಿ.
ನಿನ್ನಬಾಳೆ ಲೋಕಗಳ
ನುಡಿಯಸೊತ್ತೇ?
ಜನರಮರೆ: ನೀನಾಗು
ನೀ- ಮರಳಿ ಮುತ್ತಿ.
ತಲೆನಾಗಿರಲು, ಮುಸುರೆ-

ಜಗಕೆಲ್ಲ ಕೀಳು

ಕಂದಿರೆಮು ಬಿಸಿಯುಸುರೆ
ಜನ ದಿಕ್ಕುಪಾಲು
ಗಂಡನಳಿದಿಹಕನ್ನೆ
ಯಾಗೆನ್ನ ಮನದನ್ನೆ
ಈ ಮರಣ ಮೌನಸಾಕೇ
ಇಗೋ ಬಾಚಿದೆನು ಹರಳು
ಮೊಗವೆತ್ತಿ ನೀ ಯರಳು. ಇಂತವಳು ವಿಧವೆಯೇಕೆ?

ಹಳಿಮೆ

ನಿನ್ನ ನೋಡಿತು ಕಣ್ಣು
ಕಲ್ಪನೆಯು ಪೂರಿಸಿತು ತುಂಬು ಸೊಬಗನ್ನು
ನಿನಗಿಂತ ನಾ ಕಂಡ
ನಿನ್ನ ರೂಪಿರೆ ಹೆಚ್ಚು
ನನ್ನಹಳಿವುದು ದಂಡ ನೀನುಹುಚ್ಚು
ಈ ಬೆಡಗಿ ನೊಂದಣಕ—
ಪೂನನಗೆ ಮೆಚ್ಚು!
ನಿಲ್ಲು ಚಿತ್ರಿಸುವನಕ
ಈ ಮಸಿಯ ಕುಚ್ಚು
ನಿನ್ನೀ ಹಳಿಮೆ
ಮನಸಿನೊಳಗೊಳಗಿನೊಲಿಮೆ!
ಇಳಿದು ನೋಡೊಳಗೊಳಗೆ
ಬರದೆನ್ನ ಬಳಗೆ

ಮಿಂಚು.

ಬೆಳಕಿರದೆ ಕಂಗುರುಡು

ರಸವಿರದೆ ಬರಡು

ಪಶುವಾಗಿ ಮೂಲೆಯಲಿ ಜೋಲುತಿದ್ದೆ

ಆ ದಿನದ ದಯೆಯಿಂದೆ

ಬೆಂಬದಿಗೆ ಬಂದೆ

ಎಂತನಗೆ! ಬೆಳಕಿನಲಿ ಚೇತರಿಸುತಿದ್ದೆ

ಶ್ರಾವಣದ ಸಂಜೆವಳ

ಕಿನ ಹೊಳೆಯಮೀರಿ

ಹಿರಿಯಿತಾ ನಿನ್ನನಗೆ

ಲೇಸೆನಗೆ ಕೋರಿ

ಕತ್ತಲೆಯ ಮಂಕೆಲ್ಲ ತೊಳೆದಾಯ್ತು ಬಿಳಿದು

ಆದರಾ ನಗೆವೆಳಕು ಕೋರಯಿಸುತುಳಿದು,

ಮತ್ತೆಕಾಣದು ನೋಡು ಕಂಗಳೇ ತೆರೆದು

ಹೋದೆಯೆಲೆಮಿಂಚೆ, ಓ ಮಂಗಳೇ ಇರಿದು!

ದೂರು.

ಅಣಕಿಸುವರು ನೋಡು ಜನ
ತಂದೆ ನಿನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನ-
ದಡಿಯ ಬಡಿಯಲವಳು ನಾನು
ಕುಳಿತುಕೊಂಡರಾಯಿತೇನು?
ಅವರನೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ
ಕರೆದುತರುವುದಾಗದೆ
ನಲುಮೆವೆಳಕಿನಲ್ಲಿಗಳಿಗೆ
ಯಿಲ್ಲಿ ಕಳೆಯೆ ಮುಗುದೆ
ನಾನು ಹರೆದು ಬಂದೆವು
ಸಹನೆಯಿಲ್ಲ ಜನರುಗಳಿಗೆ
ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಚಿಂದವು.
ಅವರ ಮಚ್ಚರವನು ನೋಡು
ತಾಳಲಾರೆ ಕಾಟವ
ಅವರಿಗೊಮ್ಮೆ ಕೈಯ ನೀಡು
ತೋರು ನಿನ್ನ ಪೀಠವ.

ವೋನವೇಕೆ? ಕರುಣೆ ಹೆನಿಸಿ
ಕರೆಯಿಸಾಲೋಕವ
— “ಜೀವಜೋಡಿಯೊಂದತಣಿಸಿ
ಹಿಡಿದೆ ಜಗದ ತೂಕವ”

ಉಯ್ಯಾಲೆ.

ಆಸಾವು ಬರುವನಕ
ಅಳುವಬಾರ ಸನಿಯ ಸಖ
ಮರಣದಾಚೆಗಳಲುನೀಚೆ
ಬಾನಿನವಳು ಬಿಡಳು ಇಕಾ!
ಸೊಕ್ಕಸಾವು ಬರುವ ಮುನ್ನ
ನಕ್ಕು ನಲಿವ ಬಾರ ಚೆನ್ನ
ಜಗದ ಸಿರಿಯ ಮೊಗೆದು ಹಿರಿಯ
ದುಕ್ಕವೆಸಗಿ ಬಿಡುವ ಚೆನ್ನ
— ಗೆಳತಿ ನೀನದೆಂತಹುಚ್ಚಿ
ಅಳುನಗುವನು ಸಹಜನೆಚ್ಚಿ
ಬಾಳುವೆಯ ಹೋಳುವೆಯ?
ತಿಳಿದುನೋಡು ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಿ

ಕನಸು.

ಓ ಬಾಳಪೂರಕವೇ
ಬಿಡುಗಡೆಯಾಟದ ಬಯಲೇ ಮುದ್ದೇ
ಹನಿಸುತಲಿರು ನಿನ್ನೆದೆ ತನಿಜೊಂಪು
ನೀ ಕೈಬಿಡೆ ಮುಗಿಯಿತು
ಈ ಜೀವಿಯು ತೇಲಾಟ
(ಮೇಲಾಟವದೇತಕೆ ಮರಣದಮಗು-ನಿಜ್ಜೆ?)
ನಿನ್ನೆಸಿರಿಯೇನೆಲದಲಿ
ಹುಡಿಹೊಲದಲಿ ಬಿತ್ತದಿರು
ಬಾನಿನವರದೆಂತೆತ್ತಿದರು
ಬಾಳನು ನಿನ್ನಸೀಮೆಗೆ ಹೇಳಾ
ಮಣ್ಣಿನಲೀಜಡವಿಡುವನು
ದೇವನ ಆಂಗೈ ಗೆರೆಯೆ,
ಬಾಯೆತ್ತಲು
ಸಾಕೇಬೆಳಕಿನ ಬಿಳಿಗತ್ತಲು.

ಹುಚ್ಚ ಕನಸು.

ಅಹಹ ಹೊಂಬೆಳಕು ನಗುತ ಗಮಗಮಿಸಿತೆಂತ
ಸವಿಯತಂವು

ಮಲಗೆ ಕನಸು- ತುಪ್ಪಳದಿ
ಜನುಗಿದವು ಸೋನೆಸೋನೆಜಂವು
ತೋಯುತಿರಲು ಜಾರಿದೆನು
ಕೋರೆತಿಂಗಳೆದೆ ತುಳುಕು ತಳಕೆ
ತೇಲಿ ತೇಲಿ ಸಾಗಿರಲು
ವೈಮುಂದೆ ಹೊರಗಿನೊಂದು ರುಳಕೆ
ಕೋಟಿಯುಗಂಗಳ ಪಯಣವು
ಫಲಿಸಿತು ನೇಸರು ತಿಂಗಳನು
ತಂದು ಸೇರಿದನು ಒಂದುಗೂಡಿದರು
ನೇಸರ ಕಂಗಳನು
ಚಂದಿರ ಚುಂಬಿಸಲವನೂ
ಸೂರ್ಯಮನಾದನು ಮರುನಿಮಿಷ
ಭೂಲೋಕದಿ ಎಲ್ಲವರೂ
ಗಂಡಸರಾದರು ಆದಿವಸ

— ೮೩ —

ರಾಜ್ಯಕಾರಣವು ಮಣ್ಣುಮುಕ್ಕೆ
ಆಮೂಲಮಾತೆಗಾಗಿ
ಶಪಕೆ ನಿಂದರೋ ಬಟ್ಟೆಬಯಲಿನಲಿ
ಕಾಲತನಕಬಾಗಿ

ಸೌಂದರ್ಯ.

ಸಿರಿಸೌಂದರಿಯು ಮಾಳಿಗೆಯ ಬೆಳಗಿ ನೆಲರವ್ವೆ
ವೈನೀಡಿ ನಿಂದಿರಲು ನಾ ನೋಡಿದುದು ತಪ್ಪೆ?
ಬಂದ ದೇವನಮುಂದೆ ಭಕ್ತನಂದದಿ ನಿಂದೆ
ಆಸೊಬಗ ಬರೆಯುವದೆ? ಮಾತೆಲ್ಲ ಬರಿಸಿವ್ವೆ!
ಕಣ್ಣಿರುವ ಕಣ್ಣೆ ಹಿಡಿಮಣ್ಣು ಬೇಳೂರಜಂತೆ
ಆ ನೀರೆಗೆನ್ನ ದುರುನೋಟ ಕಹಿಯಾಗಿ (?)
‘ತೊಲಗುಶನಿ’ ಯೆಂದೇನೊ ಹೇಳಿದಳು ಮೇಲಿಂದ
ತೇಲಿಸಿದೆ ನೀನುಡಿಯ: “ಕವಿಯು ಸೊಬಗಿನಯೋಗಿ
ನಾ ನಿನ್ನ ನೆಡೆಗೆರಳಿ ಬಯಸಿಲ್ಲ: ನಿನ್ನಂದ
ವನು ಪಸರಿಸಿದ ಮೂಲಸೌಂದರ್ಯ ಕೆಡೆಯಾಂತೆ
ಮಿನ್ನುಮಿನ್ನುಗುವಾ ನಿನ್ನದೆಂಬ ಕಣ್ಣುಗಳಾಚೆ.
ನಾ ಕಂಡ ಹಿರಿಚೆಲುವ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನೀ ಕಾಣೆ
ನಿನ್ನ ತಬ್ಬಿದಸೊಬಗು ನಿನ್ನದಲ್ಲವೆ ಜಾಣೆ.
ತಿರುಗಿದನು ವೈನಿವಿರಿ- ಸೌಂದರ್ಯವೇ ನಾಚೆ!

ಹೂವಿನಹಾಡು.

ಕಾನಕೋಳದ ಬದಿಯಬಳ್ಳಿ
ತಿಂಗಳ ತೂಕಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಬಾಗಿಬಾಗಿ ನೀರ ಮುಟ್ಟನೆ
ಕವಿಯ ಕಿವಿಯ ಲಾಲಿಯೆಕನಸು
ಎದ್ದು ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯುವಂತೆ
ಕನವರಿಸುವ ಹೂವುಹಾಡ
ಕೊಳದಲ್ಲಿದ್ದ
ನೀರು ನಿವಿರಿ ಸವರಿಸವರಿ
ಬದಿಯ ಹಸಿರನು
ಮೇಲಿನೋಡಿ ತಂಗದಿರನು
ಸೂಸಿಸೂಸಿ ಬಿತ್ತಿದ
ಕೊಳದ ಹಾಡ ಪರಿಮಳವನು
ಮೂಸಿ ತೆರೆಯನೊತ್ತಿದ
ಆ ಕಾನೋಳಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನಕಲ್ಪನೆ
ಹಾಡಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಳದಿ ಧೂಪ್ತನೆ
ಮುಳುಗಿ ಮೇಲೆಬಂದು ಹಕ್ಕಿಯಂತೆಹಾಡಿತು

ಮರುನಿಮಿಷದಿ ಸೊಲ್ಲುಮರೆತು ಜೋತುಬಾಡಿತು
ಆ ಹಾಡು ಮರಳಿನನ್ನದೆಗೆ ಬಂದರೆ
ನಾನು ಮಹಾಕವಿಯು: ನೆನಹಿನೊಂದೆತೊಂದರೆ.

ಆ ಒಂದು.

ಆ ಒಂದು ಮೆಲುದನಿ
ಕೇಳದೆ ದುಂದುಮಿ
ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ದುಂದೋ
ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ದುಂದು
ಆ ಒಂದು ಬೆಳೆಚೆಲುವ
ಕಾಣದೆಯೇ ಸಲುವ
ನಿಡ್ಡೆಗಳಿರುಳು
ಮೊದ್ದಿನ ಮರುಳು.
ಆ ಒಂದು ಸೋಕಿಗೆ
ಮೈನೀಡಿ ಜೀಕದೆ
ಮುಸುಕನು ಹೊದ್ದಾ
ಉಸುರೆಂತ ಪೆದ್ದ!
ಆ ಒಂದು ಯೆಂದಂದು
ಘನೇಕೆಹಲುಬಲಿ
ಬರುವರೆಲ್ಲಾ ಬರಲಿಇತ್ತ
ತೆರವೋ ತೆರವೀಜಗಲಿ
ಅಗೋಬಂದ ಫಿಲಿಫಿಲಿಧಿತ್ತ!

ತೆರೆದಿರಿಸು.

ತೆರೆದಿರಿಸೋ ತೆರೆದಿರಿಸು
ತೆರೆದಿರಿಸೋ ನಿನ್ನೆದೆ, ತಲೆ ಎಂದೂ.
ಹೊಸಜಿಲುವನು ಬಿಳಕಿನಅಲೆ ತಂದು
ತುಂಬುವವೋ ಗಳಿಗಳಿಗೆ
ಬೆಳಸುತದೇವನಸಲಿಗೆ
ಬೀಳಬೀಡ ನೀ ಮಣ್ಣು-ಪಂಗಡದಬಲೆ
ಅವು ಹಾಯ್ದು ಹೋಗಲೋ ತೆರೆದ ನಿನ್ನೆದೆ, ತಲೆ
ಒಳಿತೊಂದುಜಾವದಲಿ ಬಂದುದೇವ
ತಿಳಿಸುವನು ಸಾವಗಾರುಡಿಸಬಲ್ಲ ಆ ಕಲೆ
ತೆರೆದಿರಿಸೋ ತೆರೆದಿರಿಸು.

ಒಂದೇಹಾಡು.

ಒಂದೇಹಾಡು

ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇಹಾಡು

ಹುಟ್ಟಿಸಾವುಗಳ ನೆಟ್ಟಿ ಜೀಕುವದು ಹಾಡು
ಗೋಲಗೋಲಗಳ ತಾಳಹಾಕುವದು ನೋಡು

ಒಂದೇಹಾಡು.

ಸರಿಗಮದಸೊಲ್ಲು- ಹೂ ಹಸುಳೆನಗೆಯ ಮುದ್ದು

ಹದಮೀರಿಗುಲ್ಲು- ರಣರಂಗಭೇರಿಸದ್ದು.

ಒಂದೇಹಾಡು.

ಕೋಟಿಕೋಟಿ ಕವಿಕಂಠಮೀಟಿ ಹಾಡಿ

ವಲ್ಲವಿಯನೆ ತೀಡಿ

ಹೋದರಲ್ಲ ನೆಲಗೂಡಿ ನನಗದರ

ಸೊಲ್ಲನೊಂದ ನೀಡಿ

ದಯಮಾಡೇ

ಓ ಹಾಡೆ.

ಆ ಒಂದ ಹಾಡ ಅವನೊಬ್ಬಹಾಡಬಲ್ಲ

ಅದರ ಮಾರ್ಗನಿಯ ಕಿರಿಯತೆರೆಯ ನೋರೆ

ವರಿಸಲೆಳಸಿ ಎಲ್ಲಾ
ಕವಿಕುಲವೆ ಸೋತಿತಲ್ಲ
ಹಾಡೇ ನನ್ನಹಾಡೇ
ಒಂದಾಗಿ ಜಿನುಗು
ಒಲಿದೀತು ನಿನಗು ಹಾಡು
ಆ ಹಾಡು.

ಕತ್ತಲೆ-ಬೆಳಕು.

ಬೆಳಕಿನೊಡನೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನಾಡಿದ
ಹಳೆಯಮುದುಕ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿದ
ಬೆಳಕು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟು ಕುಣಿದು ಹುಡುಗಹಿಗ್ಗಿದ
ಮುದುಕಗೇರಬಂದು ಸಿಟ್ಟು ಸಿಡಿದು ನುಗ್ಗಿದ
“ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಗುಲ್ಲು: ನಿದ್ರೆತೀರದೆ
ಬಿದ್ದಿರುವೆನು ಬಾಗಿಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದೆ?”
ಎಂದನೋದರಿ ಹುಡುಗ ಹದರಿ ಹೊರಗೆ ಹಾರಿದ
ಬಾಗಿಲಕ್ಕೆ ಮುದುಕ ಹಸೆಯ ಮುಸುಕ ಸೇರಿದ
ತುಂಬುಗತ್ತಲೆಯಲಿ ಮುದುಕ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿದ
ಬಯಲು ಬೆಳಕಿನಲೆಯಮೇಲೆ ಹುಡುಗನಾಡಿದ

ಬೆಳಕು.

ಈ ಇದೂ ಬೆಳಕು ಆ ಅದೂ ಬೆಳಕು

ಕತ್ತಲೆಯು ಸತ್ತಬೆಳಕು

ಈ ಕಣ್ಣುಕಣ್ಣೆ ಈ ಸೊನ್ನೆಸೊನ್ನೆ

ಅಣುಕಣಗಳಿಂದ ಆ ಬೆಳಕಿನಂದ

ಕಾಣದಿರೆ ಚಿತ್ತದಳುಕು.

ಎದೆಗೆ ಎದೆ ಇಲ್ಲಿ ಅದು ಇದಕೆಚೆಲ್ಲಿ

ಬೆಳೆಬೆಳಕ ಆಯ್ತು ಬದುಕೇ

ಇದೆಸಾಕು ಬಾಳುವುದಕೆ.

ಓಹೊ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ಎಚ್ಚರದಗುಲ್ಲು

ಹೊತ್ತಿಹವು ಹಲವುಪಂಜು

ಚಿದರಿತೋ ಮಸಕು, ಮಂಜು

ಆದರೊಳಗೊಳಗೆ 'ಇದು ಸಹಜಬೆಳಗೆ?'

ಎಂಬೇನೊ ಗೊಣಗುಸೊಲ್ಲು.

ಅದಕಿದಕೆಜೋತು ಸಂಶಯವೆಸೋತು

ತಿಳಿಯಿತೋ ಕಣ್ಣುಹೋಕು

ತಂದೆ ನಮಗೇಕೆ ನಂದಿಯೀತೋಕೆ
ಕಾಲುಗಳ ಕೊಳಗನಾಕು?
ಬಿಳಕ ಬಿಳಗಿಸುವ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಯೆಸೆವ
ತಣಿದಹಣೆ ಬಿಳಕುಬೇಕು.

ನಸುಕು.

ಹರಿದಿದೆ ನಸುಕು ಹರಿದಿದೆ ಮಸುಕು
ಕೆಂಬೆಳಕಾಗುತ್ತಿದೆ
ಇರುಳೊರಕದ ತಪವೀ ಬೆಳಕಿನ ಸಫ-
ಲತೆಯಲಿ ಮಾಗುತ್ತಿದೆ.
ಹಾಲನು ಮಿಂದಿಹ ಗಾಳಿಯುತಾನೆ
ಮಂಜೊರಗಿದೆ ನೋಡು
ವನವಾಸದ ಸೀತೆಯ ಮುಂಗೈ ಗಿಣಿ-
ಕತೆಹೇಳಿದೆ ಹಕ್ಕಿಯಹಾಡು.
ಮುಳ್ಳಿನಮೊನೆಯಲಿ ಇಬ್ಬನಿಮುತ್ತನು
ಯಾರದು ಸುರಿದವರು
ಮನುಹುಟ್ಟಿದ ಗಳಿಗೆಯ ಚೆಲುವುಗಳನು
ಮೋನದಿ ಬರೆದವರು?

ನೆಳಲು-ಹೆಂಗಳು.

ಗಮಗವಿಸಿತು ಬೆಳುದಿಂಗಳು
ಬಿಳಿಮೋಡ ದಾರಿಯಲಿ ಹೆಂಗಳು
ಹಸಿನೆಳಲಿನಂತೆ ಯೇನೋ ಚಿಂತೆ
ಯಲಿಕೆದರಿ ಬೀಸುಗುರುಳು
ಮೈಜೋಲಿ ಜಾರಿ ಕಾಲೆಳೆಯು ತೇರಿ
ಸಾಗಿದ್ದರೊಂದು ಇರುಳು
ಕೊಡಹೊತ್ತು ತೇಲಿನಡೆದಾ
ಚಂದ್ರನುಗೆ ಮೂರುಸಲ ಮೋನದಲ್ಲೆ ಬಲ-
ವಂದು ತುಸುವೆ ತಡೆದು
“ಚಿಲವು ನಲ್ ಬೆಳಗೆ!” ಯೆಂದು ಬಾನ್ ಹೊಳೆಗೆ
ಸುರಿದರದನು ಒಡೆದು
ಮಗುವೆ ಹೋದೆಯಾ
ಲೀನವಾಡೆಯಾ
ಇದೇನೋ ದಯಾ ದೇವಾ?
ಎಂದತ್ತು ಅತ್ತು ಆ ಯಿರುಳ ಹೊತ್ತು
ನರಳಿತ್ತು ಒಂದು ಜೀವ

ಕೊನೆಯ ಕಾಣಿಕೆ.

ನಟ್ಟಿರುಳ ನೆರಳಿನಲಿ
ಕೊಟ್ಟೊಂದು ಕಾಣಿಕೆಯ
ನೆಟ್ಟಿನೇ ಹಾರಿದಳು ಕಂದರದಲಿ
ಮುಟ್ಟಲೇನೂ ಇಲ್ಲ
ದಿಟ್ಟಿಸಿದೆ “ಬಾಳುನಲ್ಲ”
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಪ್ರೇಮಕಾಗೀ ನರಬಲಿ?

ಸೀಳುದಾರಿ (೨)

ಅವಳ ನನ್ನೆದುರು ಬೀಸಿಬಿದ್ದಿತೋ
ಉದ್ದ ಸೀಳುದಾರಿ
ಎಡಬಲಕೆಕಾಲು: ನಸುನುಸುಕು ಬಾಲು-
ಬೆಳಕಿನಲಿ ನಾವುಜಾರಿ
ಏದಿಏದಿ ಕೊನೆಯಿರದಹಾದಿ
ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದೆವೆಂದು
ಸೀಳುದಾರಿ ಬದಿಗಳಲಿ ಸಾಗಿರಲು
ಮುಳ್ಳುನಟ್ಟುನೊಂದು
ಬೆನ್ನಿಗಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣೆಂದು ಹೆಣ್ಣನಾ
ಹಿಂದು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ
‘ನಿಮ್ಮಮುಂದೆ ನಾ ನಡೆಯೆ ಚೆಂದ?’
ಯೆಂದವಳು ಮುಂದೆಬಲ್ಲ
ಹೀಗೆ ದಾರಿಯಲಿ ಕಾಲನಿರಿಸದೇ
ಕೈಗೆಕೈಯ ಹೆಣೆದು
ಸಾಗೆ ಯೆಡಬಲದಿ ಸಿಕ್ಕುಹಾಕಿತೋ
ಅಡವಿತೂಗಿ ಮಣೆದು

ನಮ್ಮ ಪಯಣಗಳ ಏಳುಬೀಳುಗಳ
ಹೇಳಲೇಕೆಸಾರಿ?

ನಮ್ಮ ನಡುಗೆ ಕೊನೆತನಕ ಬಂದಿತಾ
ಸೀಳು ಸೀಳುದಾರಿ

× × ×

ಗುಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟುಗಳ ಅಡ್ಡದಾರಿ ತಪ್ಪೆಲ್ಲೊ
ಬಯಲುಬಂತು

ನಾವುತುಳಿಯದಿಹ ಸೀಳುದಾರಿಯಲಿ
ನಗುವರಾರು ಇಂತು?

ನಡುವೆಬಿದ್ದ ಆ ಉದ್ದಸಾಸೆಯೆದೆ
ಯೇರಿಬಂದನಾರು?

ಪಕಳೆಪಾದ! ನಗುವೊಗದ

ಬೆಳಗು! ಮಗು!

ಸೀಳುದಾರಿತೇರು!!

ಈ ಹಾಡು.

ನಾನ್ವು ಮುದುಕರಾದರೆ
ಈ ಪದಗಳಲೀ ಹರೆ
ಅರಳಿರುವದು ಗನುಗನು.
ಹಾಡು ಅಂತಹಾಸುನು
ನಮ್ಮಳೊಬ್ಬ ಸತ್ತರೆ
ಉಳಿದಜೀವಿ ಹತ್ತರೇ
ಒಲುಮೆ ಕಾಡದಲೈಯು
ಮನೆಯೆ ಉಸಿರ ನಲೈಯು.
ನಾನ್ವು ಹೊಸತು ಬಾಳನು
ಹೊಂದಿ ಯೀ ಹೂವನು
ಮೂಸೆ ಸೊಬಗು ಮಿಗುವದು
ನಮ್ಮನೋಡಿ ನಗುವದು!

ನಮೋ ನಮೋ

ಮಾಯೆ ಮಾಯೆ ಬರಿಮಾಯೆ
ಯೆಂದೇನೊ ಕಿರಚುವರು ಕೆಲವುಜನರು
ಅವರು ಹಳವ ಈ ನೆಲದಚೆಲುವೆ
ಆ ಮುಕ್ತಿಗಿತ್ತಿಗಳಿಗಡ್ಡಿಯಾಗಿದುದು ನಿಜವೆ?
ಹಾಗಾದರೆನಗಿರಲಿ ಮಣ್ಣು ಈ ಕಸಗಡ್ಡಿ
ನಮೋ ನಮೋ ದೂರಂದೇ ನಿನಗೆಮುಕ್ತಿಯೆ
ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆಂದೇ
ಚೆಲುವ ಚೆಲ್ಲಿದೆಯೆಂದೇ
ನೀ ಹೇಳಿದರೆ ತಂದೆ
ನಿನಗೂ ನಮೋನಮೋ ದೂರಂದೇ.
ಇರಲಿ: ಈ ಹುಟ್ಟುಸಾವ
ಓ ದೇವ
ನೀ ನಡಿಸು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ
ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆಂದೇ
ಬಾ ನಿಲ್ಲು ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ.
